

د ک

د زړه فبرې د قلم په ژبه

اټل پښتو د کورنۍ افغانو د ممتاز خاندان

Ketabton.com

د کتاب خانګړنې

کتاب نوم: درد - د زړه خبرې د قلم په ژبه
راټولونکي: سکندر (صافی)، ممتاز (ضياء)
برېښنالیک: mumtazzia2019@gmail.com
اړیکو شمېره: 0789424278 - 0786985084
چاپځای: شمس مطبعه - ننګرهار
چاپ وار: لومړی
چاپ کال: ۱۳۹۹ هـ ش

ڊالی

ٽولو مٿيانو ته زما
له طرفه ڊالی

هغه لیونی فکر کوي ما هیږه کړې...
خونه پوهیږې چې د هغې یاد زما ژوند دی...
ای زما سپیڅلې مینې!

ایا پوهیږې!
که غواړې همداسې وشي نو یو ځل بیا مې...
ستا په هیږولو ته متي کړه.

ماته مې زړه بې روحه ښکاري...

...

زه مې خفگان پسې خفه یم...
زه مې سپیڅلو اهنو پسې خفه یم...
کاشکې مې هغه د گرمو اوښکو...
ناڅاپه ویا له د ورځې یو ځل په مخ بهیدی...

...

!...

ایا زه یواځینی کس یم چې له درده خوند اخلم؟
ایا زه یواځینی کس یم چې ژړا پسې ژاړم...
زه د هغې مینې ته هم د خوښې لپاره خوشحاله یم...
هم د خفگان لپاره...
هغه زما لپاره ټوله خوند خوند ده...

زه او ته یوځای نه شوو...

...

مونږ یې دومره یو بل ته نژدې کړې یو...

...

که څوک وپوښتي څه مې کېږي؟؟؟
هیڅ نوم نه لرم، ته هم هیڅ ورته مه وایه...

.

! د جمعي دورځې دعا عرش ته ځي...

!...

...

...

...

.

...

د لیدو لپاره سترگې...

...

...

ددې ټولو د ساتلو لپاره خدای ته راکړې یې...

...

.

...

هغې په ژړغوني غږ وويل...

تا زما په زړه څه کړي...

زه دې ولې ليوڼۍ کړې يم...

ما د هغې په ښکلو سترگو کې سور اوړوليد...

د هغې زړه او سترگو دواړو ژړل...

...

د هغې بې انتها مينې ته زما جنون هيڅ هم نه وو...

...

...

هغه زما د وفا په مټ ژوند کوي...

نن مې د هغې له تصوير څخه وپوښتل!...

نن...

هغه مسکۍ شوه...

بیرته يې سره ساه وايستله...

غږ يې بدل شو...

سترگې يې ډکې شوې...

:

ته ما خپله کړه...

بيا که څه بدلېږي که نه...

زه يې هيڅ پروا نه لرم.

هغه سترگې چې ته يې ليدلې وې...

...

هغه زړه چې ستا رنگ يې اخيستی...

ستا په یاد کې کړیږي...

هغه روح چې بې تا نیمګړی وو...

لا نیمګړی دی

او هغه ارزوګانې چې بې تا بې روحه شوي.

لا دې دراتګ معجزې ته په تمه دي...

ای زما سپیڅلې مینې ... !!!

!!!...

او په راتګ دې یو چاته نوی ژوند ورکړه.

ژوند دومره ښکلی دی لکه د هغې سترګې...

د هغې سترګې دومره ښکلې دي...

...

زموږ مینه دومره ښکلې ده...

...

د وصال خیال دومره ښکلی دی...

!!!...

ما چې د هغې په مړوند...

تر سهاره سرایښی وي.

: خدای دي ما مه کړي!!!

د هغې له سترگو او ښکې توی شوې...

جنگ يې راسره وکړ...

...

زه ستا څخه نفرت کوم.

!!!...

د لومړي ځل لپاره مې د نفرت په کلمه کې...

.

موبایل مې لاس کې ریرېدې...

...

...

("ډېره مې یادېږي")

د لېږلو بېن راته هغه پېغور را کوي...

مود هر څه ختمولو چپې ووهلې.

کله مې چې نړۍ ته سترگې خلاصې کړې...

...

.

په خداشوم، ومې ویل ته څوک يې...

.

:

د قهوي تريخ غږپ...

ستا د خواږو خيالونو نشي راڅخه هيرولى...

د سگريټ تور دود ستا سپينه څيره نشي رانه پتولى...

...

نه شي راڅخه اخيستلى...

اخر ستا د هيرولو لپاره زه ولې ناکامه هڅې کوم... زغ زغ

...

...

ما ويل زه به هم ستا په څېر...

ددې ځاى پرېښودلو سره هرڅه هېر کړم...

نه، نه کيږي...

...

...

...

د يادونو کنډوالې شته.

ستا سترگې ستا لپاره د ليدو وسيله...

اوستا سترگې...

...

.

...

د داستان دردونکې صحنې مې ډیرې خوښې وې...

...

...

...

ډیر خوږم...

په هغه ورځ له ژوند څخه ډیر خوند اخلم.

...

...

...

.

...

...

...

آ

زما پټه ژړا لا چانه ده اوریدلې...

...

هرڅه په خپل ځای دي...

...

ته مې ډیره یادیرې.

...

!!!...

...

.

د خدای د عبادت سپیڅلتیا...

د روژې د مازدیګري سپیڅلتیا...

د هغې د سترګو سپیڅلتیا...

د ماشوم د موسکا سپیڅلتیا...

...

د دردونو د سکوت سپیڅلتیا...

.

!!!...

هغه رنگین یوازیتوب...

هم راخته واخیست...

...

سترګې او شونډې...

...

مسکې وې...

مې ځوابول.

يو څوک د سگريټ په لوگي کې رابښکاره شي...

...

زما گرانه...!!!

ستا له سرو سترگو لوگۍ شم...

...ځځځ

...ځځځ

ورو لوگۍ هغه اسمانونو ته فنا شي...

زه هم د خپلې تنهائي او بې وسۍ په مټ...

يوه سره ساه وباسم...

او د سگريټ فلتر ځمکې ته وغورځوم.

د گل خانگه يې پرې کړه...

يوه يوه پاڼه يې وشکوله...

اوله اغزيو ډک ډنډريې...

په ځمکه وغورځاوو.

هغې په نا فهمۍ کې...

...

يو ژوندي انځور جوړ کړ.

سگريټ هم غماز دی...

...

د فیسبوک د پانې...
په یوه وړه کړکۍ کې...
د چا خبرو ته دومره ځیریم...

...

ټولې هیلې چې...
تر همدې کړکۍ...

...

...

په سړه ساه...
تر خواوېنکو...

...

...

.

ته دې یو ځل د خپلو سترگو د ښکلا انداز...
پنځپله وگوره...!!!

...

کله چې ستا سترگې پیژنم...
د صبر په نامه هیڅ شی نه پیژنم...

...

.

د کمپیوټر په سکرین د هغې عکس ته گورم...
سترگې یې راته وایي...
ډیر مه راته گوره...!!
هسې نه خدای دې هېر شي او گناهگار شي...

هغه لیونی نه ده خبره...!!!
چې یو څوک یې د پانوپه شمیرلو...
...

!!!...

...

"زړه شپه په خبر، سترگې پټې کړه او ویده شه."
ما هم سترگې پټې کړې...
مبایل مې په زړه پسې ټینگ ونيوه...

ستا تگ یوازې هغه قدمونه...
چې ته یې فنا کړې...

!!!!...

زما د ارزوگانو یوه رنگینه نړۍ یې هم...
فنا کړه.

له نمجنو سترگو يې اوښکې توی شوي...
زما په سينه يې سر کيښود...

...

که موږ پښتانه نه وي زه به اوس ستا وم...

...

لا ورسره لاس وغړی يم...

...

...

تړلی.

څه عجيبه سلسله...!!!

زما د زړه يو انځور...!!!

...

يو څو بې وسه ارزوگانې...

...

بې روحه انځورونه...

...

...

...

اوستاد ښکلو سترگو...

...

هی ګرانی...!!!

...

زما تر غاړې تاوو کړه...

اود زړه د تل خبره راته وکړه...

زه به دې په ویښتو کې ګوتې بندې کړم...

اود زړه د تل خبره به درته وکړم...

ته زما د مینې په غرور کې خپل ژوند ګوره...

...

ستا په ښکلو سترگو کې...

زما ټول عمر.

...

...

مینه له خلکو پټه ساتو...

مور هغه څه له خلکو څخه پټ ساتو..

...

د مینې او ژوند فلسفه هم څه عجیبه ده.

همدا پټه دنیا او ورک نوم مې ښه دی.

د زړه دردونه همدلته پټ ښه دي.

هسې نه څوک مې د زړه په څړیکو پسې وځاندي.

...

...

چې د هغې غږ مې واورید...

...

...

!!!...

کاشکې دې ځینې شیبې لکه د سینما فلم...

.

...

د سترې ژوند ستریا ورکوله.

که ستا سترگې...

زما په نه شتون کې اوبنکې تویوي...

.

خواي زما لیونی...!!!

...

بیا دې هم سترگې سرې شي...

اوپه سینه مې اوبنکې توی کړې...

زما گرانې...!!!

ستا سپیڅلې مینې ته...

د نړۍ هیڅ سپیڅلتیا نه رسیږي.

..

...

زړه دومره نری کړي چې په تیزه خندا هم درد کوي ...

هغه توره وربخ چې په اسمانونو کې ده...

یوه ټوټه یې زما په زړه کې هم شته.

زما زړه هم لکه د ژمي مازدیگر...

.

د بس په تمخای کې...

د سرووینستانو جنی او دنگ هلک...

یو بل بڼکلول.

...

...

د یادابستونو په کتابچه کې...

.

د پیړۍ تر ټولو لنډ او دردونکی داستان...!!!

یو څوک بې انتها مینه در سره کوي...

.

د هغې د سترگو سپین، سره شوي...

زما سترگې هم نمجنې...

...

سرکونه هم خالي او خاموشه...

...

نن یو ځل بیا...

زه، هغه او ټول کاینات خفه ښکارو.

...

:

...

...

...

!!!...

د پخوا په څیر...

.

...

...

...

.

...

...

زما د خيالي ارزوگانو...
يو ژوندی انځور دی.

د مکتب د وخت کتابچه گورم...
دوه توري او بنکلي سترگې...

...

لاندې خاڅکي خاڅکي وينې...

...

...

...

چې لا شاگرد هم وم...
ستا د سپيڅلې مينې په لټون کې وم.

...

!!!...

...

هغه زما د روح بڼه لري...
په سترگو يې نه وينم...

...

.

که زه انځورگروای...

...

وچو شونډو...

سړوساوو...

اونمجنو سترگو...

یو تور، سپین انځور...

...

.

زه ډک زړه گرځم...

...

د ژمي اسمان هم ډک زړه گرځي...

...

.

...

...ځځځ

!!!...

...

...

.

په زړه کې مې د هغې یاد د اصل غمي په څېر...
ورځ تر بلې نور هم سپېڅلی کیږي...
او د ساتلو ارزښت یې ډیر زیږي...
هې زما لیونی...!!!
ستا د هېرولو توان مې له لاسه ورکړی...
لکه په مینه کې چې دې مرسته وکړه...

...

...

ځکه مې ورته وویل چې...

...

خود هغې غرور زموږ مینې ته حدود وټاکل...
اوزما د هیرولو ژمنه یې وکړه...!!!

بُخل مې د مینې د قوت لپاره تر ټولو ښه اصل باله...

...

...

مگر که مې د خپلې ستړیا او د عذاب خلاصېدو لپاره...
د خوب ښاپېری په غېږ کې نیسي...
ته دې بخیله شي او ستا یاد مې دې خوب ته پرې نږدي.

يو ملگری لرم...!!!

نور که ووايم چې د نړۍ تر ټولو بد بخته يم...

...

همدا يو ملگری باندې مې شکر کاږم...

...

.

...

...

.

زما سپیڅلې مینې...!!!

ته د حوس سمندر ته مه لاهو کیږه...

ددې سمندر په تل کې د نفرت نهنګان...

او په ساحلونو کې د پښیماني لېوان ګرځي...

مخکې له دې چې بې خواکه شي...

په خپلې سپیڅلتیا دې ایمان راوړه...

او ټوله نړۍ خپله کړه.

...

...

.

...

بلا زړونه به د خپلې ناکامې مینې خړواو بووړي وي...
زمانې به د نفرتونو لپاره ښه پراخ بازار موندلی وي...
د بې وسۍ تورې بلا...

په بې رحمۍ خوړلې وي...

...

...

اوله نفرتونو ډکه نړۍ به...

...

...

!!!...

زه چې ستا د سترگو معصومیت ته حیران یم...

هغې مې په سینه سر کېښود...

جوړه لاسونه یې تر غاړې را تاوو کړل...

هغې نور هیڅ ونه ویل...

خو په سره ساه یې دومره پوه کړم...

!!!...

...

او ټول عمر مې له سینې څخه مه بیلوله.

...

اود کمپیوټر په سکرین د هغې عکس...

!!!...

خود قسمت تر ټولو ترخه حادته...

!!!...

نه پوهیږم ولې مې له دواړو سره نصیب نشته... زغ زغ

اندېښنې مې هغه وخت وپېژندې...

!!!...

...

...

!!!...

!!!...

پر مونږ اختر محرم کې...

ما ویل ته به مبارکي راکړې...

اوستا ضد له مالومې مبارکي غواړي.

زما د زړه په وړلو کې یې یوه گړۍ ځنډ هم ونه کړ...

...

.

آ

...

...

...

...

زه د يوه سپيڅلي معبود له سپيڅلې مينې سره...

خپله مينه هم لمانځم...!!!

زه د هغې د ښکلا په زړه ...

د خپل خالق ټول حکمتونه وينم ...

...

د روژې له مياشتني عبادت څخه...

تېر اختر مود اختر د تېرولو پلانونه ګډ وو...

خو سړ کال ستاد تلو وروسته...

...

...

...

.

انسان د خپل ځان لپاره عذابونه ډېر دي...

تر ټولو ستر عذاب يې دادی...!!!

چې له چا سره تر ټولو ډېره مينه کوي...

.

نه مې غوښتل چې څوک مې کمزورتيا شي...

نه مې غوښتل چې د چا کمزورتيا شم...

...

...

...

.

د پښتنې پېغلې د مينې اظهار...!!!

...

بې وسی...

...

...

ټيټ نظر...

او ډکو سترگو...

...

په کمزوري غږ ووايي...!!!

(زه درباندي گرانه يم) ...زز

روژه سپېڅلې ده...

عبادات سپېڅلې وي...

د خدای رحمتونه سپېڅلي دي...

ستا مینه سپېڅلې ده...

ستا یادونه سپېڅلي دي...

!!!...

ژوند مې سپېڅلی دی.

د هغې بیلتون مې زړه ته دومره گران پریوتی...

...

زړه مې د کایناتو تر ټولو درنه او توره کلا ده...

کله کله خو مې خپل روح هم ویره ورڅخه کوي...

.

...

زړه مې د کایناتو له هرې خاموشۍ څخه ویره لري...

د رخصتۍ په ورځ د ښار کوڅې داسې راته ښکاري...

لکه ټول کاینات چې بې جانانه شوي وي.

...

ترڅو چې تالرم...

...

ترڅو چې ساه لرم...

...

ترڅو چې زړه لرم..

...

ترڅو چې روح لرم...

...

ای زما سپیڅلې مینې...!!!

غغغ...

.

!!!...

...

...

!!!...

...

نوی نړۍ جوړه کړې...

.

ستا لیونی مینه...

...

اوزموډ لیونی غوښتنې...

هرڅه لیونی!!!...

وخت هم زما په څپر پر تا مین دی...

تا ته یې د سکون تالی درکړې...

خوزه یې تر قیامت له ستونې را ځوړند کړم.

...

...

بیایې انځور ټینگ زړه پورې نیسم...

!!!...

له سترگو سره دا لوبه نه شم کولی...

ځکه اوښکې مې...

ستا ښکلی انځور خرابوي.

هغې مې په سينه سر کيښود...
او اوبښکې يې زما گريوان ته توی کړې...
هغې د خپلې مينې ټول دردونه...

...

نن مې د يوې پښتنې پيغلې...

.

... () :

... :

ايې زما د مينې ليونۍ...!!!

...

بيا يې درد څنگه احساسوي... زغ زغ

...

په ژوند کې هر څه ته اړتيا ...

!!!...

.

زما ژوند لکه د هغې سترگې مړاوې شوي...

ځکه زما د ژوند کیسه...

د هغې له مړاوو سترگو پیل شوې.

کله کله انسان نه مړ...

...

.

!!!...

چې د چا سترگې دې نه ژوند ته پریږدي...

.

هرڅه خپل مقابل لري...

...

خبرزه دې ټول عمر وژاړم.

ستا له لېدلو ډېر څه راوړم...

خوڅه چې مې ډېر خوړوي...

...

ستا بڼکلی غټې گردې سترگې...

ورسره همغږې نه وي.

ستا خندا مې ډېره خوښه ده...

!!!...

زړه رانه هغه ټول غمونه پټوي...

مگر هغه خندا!!!...

....

...äI

د تقدير پريکړه ده...

...

هر څه زما اوستا تر

راځه! نور به هېڅ کيله نه کوو...

بس سپيڅلې مينه به کوو.

...

...

په فاصلو دوام وکړي...

...

...

...

...

...

او په خپل سپيڅلتوب سپيڅلې پاتې شي...

.

سپيڅلې مينه فاصلې نه پيژنې...

حکۀ...!!!

د سپيڅلې مينې کنترول د زړه په اختيار کې وي.

که قسم وکړم...

چې ټوله زندگي مې په غېږ کې نېولې وه...

....

حکۀ...!!!

چې هغه وخت مې يوازې او يوازې ته زندگي وې.

...

...

د زړه په تل کې نرۍ څريکې...

او د خپلې بې وسۍ انتها هم پيژنم...

د خيالي نرۍ جنتي ژوند مې هم وليد...

!!!...

سپيڅلې مينې مې ژوند ته...

يوه رنگينه خاموشي ورکړې.

ددې ما بنام هره لمحہ...

...

مړ به شم مړ...!!!

...ټټټ

...

هر کار مې په خپل همت وکړ...

!!!...

...

!!!...

...

خو وارې مې ځان وبایلود...

...

ډېر بې ارزښته ښکاري.

په ژوند کې هرڅه مرگ لري...

...

...

هیلې اوارزگانې...

...

...

!!!...

یوازې پاکه او سپیڅلې مینه ده...

.

...

تنگ ټپولي یو...

زه خودې ته ډېر خوږېږم...

چې ولې راباندې غږ نه کوي...!!!

!

...

په څه بهانه ووايه...!!!

زه خامخا درته غږ کوم...

د یو چا لپاره شپه رڼول...
د یو چا لپاره ټول ورځني کارونه پرېښودل...

دا هر څه مې په خپل عادي حالت کې نه شو...
!!!...

محبت د دې هر څه برداشت هم را کې.

د بهر په غاړه یوازې کښینی...!!!
بیا د یوازیتوب خوند وگورئ...!!!
!!!...

هغه څوک دریاد کړئ چې...!!!

...

کله هم سترگې لمدې شوې وي.

ملگري وايي...

...

ملگري مې په ملگرتیا کې مخلص دي...

!!!...

زه که د هغې په یاد کې غم ونه کړم...
ځان د هغې په مینه کې مخلص نه احساسوم.

!!!...

چې ستا تر شونډو دوه گوتې نږدې وم...

.

نن چې ستا له سترگو ډیر لیري یم...

.

...

!!!...

په سپیڅلو ارادو تړلې.

...

د خپل روح حصه گڼلې...

اوبس یوازې سپیڅلې مینه کوو.

نن د خبرو لپاره څه نه لرم...

!!!...

...

.

سپيڅلې مينې ته مې...

بدرنگه زمانه داسې پيغورونه ورکوي...!!!

...

د زړه مې بيخي د ټکلو احساساتو حق نه لري.

تر څو چې مې سپيڅلې مينه په خوا کې وي...!!!

...

په کلک هوډ د خوښيو سينگار ورکوم.

.

!!!...

!!!...

...

د خپل سپيڅلتيا په خاطر...

بلا کاني وورېدل.

...

خومره منفي ذهنيته راکړې.

!!!...

دوه هغه خوریدلي حالتونه دي...

...

ما چې کله هم له تانه د چا په اړه پوښتنې کولې...!!!

تا باید زما هغه حالت درک کړی و...

.

ددې پرځای چې پر ما د شکمن تور ولگوي...

باید زما د مینې قدر دې کړی وی.

!!!...

...

ډېر په اسانه مې زړه راخپله کړې...

باور لرم چې دا خپلولي په داسې تارتړل شوي...!!!

...

آنځ اړه کیږي.

...

زندګي یوړاکړل شوی کار دی...

باید ژر ژر یې پوره کړم...

د کمپیوټر او له موبایل څخه مې...

ستا هر څه ږنگ کړل.

هر څه راته ډېر اسانه وو...

!!!...

د زړه او الکتروني ماشینونو تر منځ...

.....

...

د ماشینونو په څېر د خپلې مجبورۍ په خاطر...

په اسانه ږنگولی شوی.

ټول خلک...

زما د سترگو سورځي بې خوبې گڼې...

خو زما په خپل سپیڅلي محبت یقین دی...

چې ته یې داسې نه گڼې...

!!!...

محبت څومره ساه گانې در کړي...

!!!...

.

...

.

اوس پوهیږم...!!!

...

ته نه وژل کیږي...

...

...

...

ترڅو خپله له درده ووژل شم.

زما اوستا د مینې اثر په هرڅه کې ولې وینم؟

...

هیڅ شی هم راته غاړه نه را کوي...

هیڅ شی راباندې سکون نه لوروي...

خوب چې د ستړي ژوند بڼه ملگری مې دی...

همداسې ستړی مې پریږدي.

د زلمیتوب گرمایش مې...

د محبت لپاره سل لارې لټولې...

!!!...

ترڅو مې چې محبت پیژنده...

نو محبت زما زندگي راخوړلې وه.

!!!...

...

خواي زما په ژوند د سپرلې تېرې شوې سيلۍ...!!!

...

که مې ستا ځورېدل زړه کې ويي.

نه پوهېږم...!!!

غغغ...

!!!...

.

دا څو ورځې بڼه نه وو...

په خپل حالتونو مو جنګ کوه...

!!!...

سهر راځيگيرم، شونډې مې پتري نيسي...

ويني کيږي.

...

کله بيا راته د شونډو د پتريو او وينې کېدو خبرې کوي...

ستا په زړه کې له مرګ وروسته په خپل ژوند هم وژل کيږم.

هغه مسکۍ شي...

سړه ساه وباسي...

...

ګرانه کاشکې...!!!

له کاشکې سره يې سترګې ډکې شي...

رنگ يې سور واوري...

سر کېږدي.

زه پوهېږم موبړيو بل ډېر غواړو خو...!!!

خومره تفاوت وو...!!!

...

ستا مينه لکه ستا د موبایل کرډت...

چې په ختمېدلو يې هرڅه ختم شول.

!!!...

لکه زمونږ اړيکه چې ناڅرګنده ده...

کله مې ملګري کېږي...!!!

له ملګري نه هم نژدې شم.

له مودو وروسته دې سترگې وينم....

...

...

ډارېږم....!!!

...

د هغو سرگردانو مودو په اړه گویا شي...

کومې چې ستا نه شتون را کړې وي.

ستا سترگې خندنۍ لېدل غواړم...

لکه زما د زړه په څېر پرېشانه نه.

...

...

زړه مې د کایناتو له هرې خاموشۍ څخه...

...

د رخصتۍ په ورځ...

د ښار کوڅې داسې راته ښکاري....!!!

لکه ټول کاینات چې بې جانانه شوي وي.

زه دې په یادونو د خپل یوازیتوب عمر را لنډوم...

!!!...

!!!...

او په راتګ دې زما یوازیتوب ووژنه.

!!!...

...

...

له خوشحالي هغه خوب لا هيروي ...
زما گرانې ته مې ولې د زړه رگ رگ ته ننوتې يې... زړه زړه

!!!...

...

نور دې هسکو شو کو ته نه خيژم ...
نور مې خپلې سپيڅلې مينې ته خواست کوم ...

...

اوله بې حسې نړۍ مې خلاص کړي.

زړه مې ډېر غورېږي ...!!!
تا سره هغه د احساس سترگې نشته ...

...

خوای د لیونۍ خیاله ...!!!
ته ځینې لیوني لفظونه را کړه ...
چې د خاموشۍ په لېونیو لمحو کې یې ...
له ځانه سره په تکرار تکرار ووايمه.

نن ټول مات مات یم...

خو نه پوهیږم...!!!

ولې د خپلې مینې زور او سپیڅلتیا...

...

ایا نن کومه ځانگړې ورځ ده...؟؟؟

...

زما په زړه کې دومره ژورې څړیکې جوړې کړي...!!!

...

...

لکه تیل او اوبه نه سره ګډیږي.

...

راځی...!!!

د نرم زړه لپاره نرمه، گرمه او معصومه مینه وټاکو.

د ډېرو خلکو په مينځ کې تنها یم...
وخت مې د ژوند ورځې ريښې...
خاموشي مې د ليونتوب رېښې شنې کوي...
ملگري مې وايي...!!!

...

خواي رنگ بدلې...!

...

غغغ...

...

...

زه د ژوند ناخوالو نه یم بې وسه کړی...
خود هغې دروند غم ضرور بې وسه کړی یم.

دا ستا تگ يوازي تگ نه وو...

...

...

اود يوه ناسور زړه په پرهر د مالگوباران وو.

زما خیالونو هم د زمانې رنگ اخیستی...
کله کله مې د خپلې سپیڅلې مینې په هکله...

!!!...

...

خوږې شونډې یې بنکول کړم.

...

د ژوند نوم ایښی...

.

او ته مې په پستو ګوتو...

د خوشحالی اوښکې را پاکوې.

...

یوازې زما د یوازیتوب سبب نه دی ګرزیدلی...

!!!...

زما د شونډو په پرهرونو...

د اوښکو تروه بارانونه هم وروي.

!!!...

ته به هم په تنهایی کې هره خبره اورې.
لکه زموږ د مینې هغه لومړۍ شپږ میاشتې...
چې په خاموشۍ کې مویو بل ته بلا خبرې کړې وې...

...

او ما به هم له قصده سترگې جنگولې...

!!!...

ټولې فضا ته ووايه...!!!

دا ځل له انځورونو خبرې نه باسم...
دا ځل درسره یو لوړه کوم چې...!!!

....

د خاموشۍ له پای څخه را پورته کیږي...
ستا د هغې سپېڅلې مینې په خاطر به وي...

!!!... ãæ ÜæÑ

!!!...

لکه عادي انسان مې خپل ټول کارونه کول...
!!!...

...

خو شبور روح ته ښکته شوې...

.

څه وايي... زړه

کله دې هم له خپل زړه څخه پوښتنې وکړې...

.....

آ خپل ژوند به بند و دېوالونو کې څنگه اوسم.....

زړه مې په دې ډېر خورېږي.....

....

که دې احساسو لم نو يو ځل به دې زما پوښتنه کړې وه...

زه د ژوند په هغه از مېښت کې...

لا تر اوسه ښکېل پاتې يم...

چې زړه مې ستا پر کمځيو...

لاسونه او پښې مې د رسمونو په زنجېرونو...

تړل شوي دي.

...

تر زرو هغو خوبنيو تيريم...

.

ستا د وجود په خوشبویۍ روږدي يم...
که يې محسوس نه کړم...
د زړه رگونه مې په لېزان راځي...
وه نرگسې!!!...

...

زمونږ په رگونو کې خوره شوې...
مونږ بايد د يو بل وجود ته وږمه شو...
پټ او سو...!!!
!!!...

!!!...

گوره زمونږ ترمنځ رابطه بې نومه بڼه ده...
که مونوم ورکړ...
د رسمونو په چرو موزپونه حلالوي..

...

په خوله لاس کېږده.

...

له ستري ژوند سره سره ساه...
له ستري مينې سره خوږه خوله...
او له ستري بيلتون سره اوږد وصال.

...

...

...

.

زما لپاره زما د ژوند بې ارزښته شیبې دي.

...

.....

(Ö)

لکه پاک زړه چې یې له سپیڅلي محبوب سره لري.

.

...

!!!.

د یتیم ماشوم له سره چې یو یو وینسته باسې.

...

چې زما زړه ته یې د زغم ځواک ورکړ...

...

چې ستا مینې ته یې سپیڅلتیا ورکړه...

اوس ستا سپیڅلې مینه وه چې...

زما ژوند ته یې رنگینې شیبې ورکړې.

که زړه د راز ساتلو ځای ...

او د درد زغم ځای نه درلودی ...

ایا مینه به همداسې درنه او سپیڅلې پاتې وی ... زړه

له ژونده به ستړي شو ...

د ژوند له خونده به هم ستړي شو ...

...

د نوي ژوند په لټه کې اوږده اوږده فکرونه کوو ...

راځی ... !!!

مضبوطې کړو ..

!!!...

...

!!!...

هغه خوله ما هرڅه وړي ...

حتا زما د فکر او خیال هغه ځواک چې ...

ما به د نړۍ په هیڅ ...

.

...

ماته یې تر مادي ارزښت ...

معنوي ارزښت زر ځله زیات دی ...

ستا لیونی مینه...

...

لیونی غوښتنې.

هرڅه لیونی...!!!

...

زه د سمندر او طوفان له وحشي خپو څخه ویره نه لرم...

خود هغې په سترگو کې څاڅکي اوبنکې مې...

...

Çağ

...

ضروريې د دوهم کس په زړه کې پټ دردونه...

...

اوسپيڅلي خيالونه پيدا کړي...

زه د ستړې نړۍ له ستړي ژوند څخه شکايت نه کوم...

زه د سړو ساوو له يخجنو احساساتو څخه نه متاثره کېږم...

زه مې د زړه پټ دردونه د وجود نیمګړتيا نه بولم...

ما يوازې يوشی ځوروي...!!!

کله چې ستا په سترگو کې زما لپاره بې انتها مینه...

.

زه او گیتار د خپل زړه په درد نه ژاپو ...
د گیتار هر تار زما لپاره نغمې غږوي ...
اوزما زړه بیا د یوې سپیڅلې مینې په یاد کې ...
اوږدې اوږدې څړیکې تیروي ...

زه به ستا یاد ته د تقدس په سترگه گورم ...
زه به دې هر خیال د خپل معنویت ستره نړۍ بولم ...
زه به ستا د سترگو خلا ...

...

خو زما سپیڅلې مینې ...!!!

... (پې) æ ()

ته مې د جنون متو ته په خوږو کتو ...
د مینې ستر خواک را کوه ...

...

لیونی ...

...

...à0

...

اوزما د سترگو اوښکې ...!!!
پوهیږي چې انتظار یعنې څه ...???

ستا د تندي په ښکلوولو کې...

..

ستا د سترگو په ښکلوولو سره مې...

...

اوستا د شونډو په ښکلوولو کې...

د یوې سترې مینې بریا احساسوم.

...

.

خو یو ته یې چې زما په ټوله مینه باور نه لرې.

...

د دهغې د سترگو په معصومیت یې قسم اخیستی وو...

تر څو خپل زړه دهغې د مینې کوربه کړي...

نن که څه هم زما له سترگو همغومره لیرې یې...

خود زړه په نړۍ کې مې تر خپل روح ډیره رانږدې یې...

اوستا د معصومو سترگو په سر قسم مې تر سره کړی.

گیتار خبرې نه شي کولی...

...

.

زما له گیتار سره د مینې راز هم په همدې کې دی.

...

...

او ذهني کشمکش څخه ویره لرم ..

د پښتو لنډۍ...

د مټین له زړه څخه پورته شوې چیغه ده.....

د پښتو لنډۍ د درد، غم او بې وسۍ...

شهکارانځوردی.

په زړه به لویه تیره کیږم

سهار کارته ځي او ما بنام بیرته راځي...

سهار مې زړه وړي ما بنام یې باید راوړی وي...

...

زه مې د سپیڅلې مینې په هر ستم راضي یم...

...

ځکه زړه مې بې حده زیاته مینه ورسره لري.

هغې زما د اوښکو وچولو ژمنه را کړې...

خو وخت یې نه دی را ښودلی چې کله...

ای زما سپیڅلې مینې!!!

زه به تر کومه د خپلو اوښکو دردونه...

.

!!!...

زه له قاضي څخه يوه غوښتنه کوم...

...

د سپيڅلو زړونو سپيڅلی قاضي صاحب...!!!

تقدیر زموږ د بيلتون په گنا مه نيسه...

.

...

...

...

!!!...

زما مينه يې ضرور د زمانې له بدرنگيو څخه...

.

زما اوستا زړونه د حوس په تار نه دي تړلي...

...

تارونه سست شي اورا لويږي...

!!!...

د يوې سپيڅلې مينې په کرامت تړلي...

.

زه د هغې له ښکلو سترگو څخه نه تښتم...
خو د هغې د سترگو له بې وسۍ او معصومیت څخه...
ضرور تښتم.
حکه...!!!

پوهیږم چې د هغې سترگې به مې...
د ایمان زوال ته کښینوي.

ته پوهیږې...؟؟؟
ما ستا د خپلولو لپاره ډېر څه وکړل...
!!!...

یوازې او یوازې هغه د گومان د اور بشرکي چې...

...

مې نه شو کړای...
هماغه بشرکي زما او ستا د ژوند ټولې هیلې وسپړلې.

ښه خلک تل رښتیني وي...
زه ښه نه وم، خو...
د ښو خلکو ناستې زه هم رښتیني کړم...
له مینې ډکو خلکو مینه راوښوده...
با شعوره خلکو د ژوند هدف راوښود...
او بې غرضو خلکو معصومیت راوښود.
مشران څومره سوچه خبرې کوي.
()

راځئ ژوند ته هدف وټاکو...!!!

...

د انسانیت هرې ټوټې ته...!!!
د مینې، خوشحالی، اوسکون پیوند ورکول.

کله کله مې د زړه درد ډېر ناطقته کړي...

...

همدغه وخت د چا د خدا تصویر ذهن ته راځي...

...

.

...

...

نن مې د سگریټ لوګی د سینې تل ته نه رسیږي...

...

...

د هغې له روح سره خود سپیڅلې مینې په تار تړلی یم...
هغه زما د هر احساس ژوندۍ بڼه ده.

د اوښکو حالت مختلف وي...

خو نن مې بيخي اوښکې نه درېدې...
حکمه...!!!

...

هماغه مې اوښکې وچولې...

هغه ورځ چې تا وينم مازديگر به وي...

...

...

...

ستا د سترگو اوښکې به زه پاکوم...

اوزما اوښکې به ته...

زموږ د سپيڅلې مينې سپيڅلتيا به...

...

د بيلتون ويره به مو د حيا فاصلې رالڼدي کړي...

سینه پسې ټينگه کړم...

آخ خومره رومانتيک مازديگری...!!!

زه له خپلې بې وسۍ سره یوازې دومره کولی شم چې...
سترگې پټې کړم...

...

او اسمان ته چیغې کړم...

!!!...

هغه زما کړې.

ما نه غوښتل ستا سترگې لمدې کړم...

ما نه غوښتل ستا بانه نمجن شي...

ما نه غوښتل ستا سلگۍ واوړم...

خو زما سپیڅلې مینې...

دا هرڅه د تقدیر کړنو وکړل...

کله چې ستا یاد پرېږدم..

ته پوهیږې څه کیږي؟

د ځوانۍ دنگه ونه مې په پریوتوشي...

...

...

زه چې کله هم خپل ځان فنا کول غواړم ...
د هغې یادونه مې بیرته هغه ځای ته راوړي ...
له کومه ځایه چې ...
هم په تیښته کې یم
هم ویره ورڅخه لرم

...

...

...

...

اوستا په یاد د سکون په لټه کې یم ...

زما سپیڅلې مینې ...

تا زما اوزما د ژوند ږنگې لارې په خپله سپیڅلتیا ښکلې کړي ...

....

زه له خپلو ناخوالو څخه ...

زه د رنگونو مینه وال یم ...

زه د هرې ښکلا د لیدو بې انتها تېری یم ..

زه ستا له ښکلا بیرته ستا تر ښکلا ...

هرې ښکلا ته ستا د ښکلا په احترام گورم ...

...

ډيرو خلکو ته به په خوښۍ ور غاړې وزوو...

خو زما سپيڅلې مينې!!!

هغه اختر به کله راشي چې تاته په سترگو سترگو کې

... ()

له اختره تر اختره ټولې ورځې دې اختر اختر شه ...

او د اختر ورځې دې د ژوند غاړې ته د رنگينيو او خوښيو هار شه

...

دا ځل هم له رنگينيو سره راشه...

هر چاته پرېمانه خوښي ورکه ...

خو زما برخه خوښي زما سپيڅلې مينې ته ورکه ..

سړ کال اختر راته دوه حالته سترگو ته کړل

هغه اوس د ژوند نوی ملگری لري....

....

.....

زما، د اختر له نامه سره د کړۍ کړۍ ستوني درد علت

.....

ما د ژوند هر څه له لاسه ورکړل.....

ما مې په ژوند کې هرڅه لپاره حد ټاکلی

.....

یوازینی ستا سپیڅلې مینه وه چې بې حده لیونی یې کړم ..

په خاموشۍ کې نارې وهم چې

زما سپیڅلې مینه

.....

چې ته دې زما په ژوند کې یوڅه شي بلکې

ددې لپاره وه چې ته خپله زما په ژوند کې یوڅه یې ...

هر ځل خدای پامانۍ درد راکاوه

...

خونن رانه بې خدای پامانۍ لارې

.....

چې پرته له خدای پامانۍ تگ دې بېرته د راتگ او سلام هغه هیلې راغوڅې کړي .

ستا د یادونو او غمونو په سړو ساه ایستو مې کله هم زړه سوړ نه شو ...

خو ستا ژورو خیالونو مې تل مخ ته پرته د چایو پیاله سړه کړې ..

او همداسې مې پریښې ...

په مقدسه شپه مې له خدایه د وصال د عمر د زرمیاشتو ثواب و غوښت .

زړه مې وایې لاس به مې له دعا ښکته نه وي چې داسې غږ واوړم
((لیونی !))

زه ستا په څنگل د خوبونو ارزونه لرم ...

زه دې په شونډو کې د خوږې مسکا ...

په ژوند کې د بې انتها خوښۍ ...

او په سترگو کې د سپیڅلې مینې خوبونه وینم ...

زما سپیڅلې مینې ته خبره یې ... زغزغ

اوس مې د زړه لارې تړلي دي ...

او کیلي یې ستا د بیلتون سیلۍ له ځانه سره وړې ...

!!!

...

ستا د خوږې مینې ټوله هستي مې په زړه بار ده ...

زه یې په ناز گرزوم او خوند ورڅخه اخلم ...

هغوی چې د مینې هستي د زړه درد بولي څومره نادان دي ...

بيا هم سره ساه...

...

اوبيا هم زه اوزما يوازینی ملگرې (())....
چې نه مې په غم کې پرېږدي او نه په خوښۍ کې ...

..

...

خو زما سپیڅلې مینې!!!

...

اوستا په نامه یې له ما سره وفا کړې ...
څنگه صبر کړم

ستا خالي ځای مې هغه وخت ډیر خوړوي ...
کله چې مې زړه درد وکړي ، سترگې پټې کړم ...

...

اولاس مې تر څنگ په خالي ځای ولگېږي ...

.....

د زړه د تنه درد د بې ریا اوبنکو چینه بهولی شي ..
اوبې ریا اوبنکي بیا هر زړه دردولی شي ...

نن د یو چا یادونو د خیال هغه نړۍ ته وږی وم ...

..

...

خو بیا مې هم د هغې شونډې نه دي ښکل کړي ...

ځکه چې موږ دواړه خپل خالق ته په روژه ووو ...

- زموږ مینه لا هم هغسې سپیڅلې پاتې ده .

یوه پاکه او سپیڅلې مینه وه چې

..

رنگین خیالونه ...

او سپیڅلې احساسات یې راکړل ...

....

....

هلته یې د خیالي نړۍ د ابادولو په بهانه

ښکلې او دنگې ماڼۍ جوړې کړې دي ...

ته اوس د یوې پټې

خو ښکلې نړۍ

...

زه ستا په لور د يوه اوږده مزل ستړۍ لاروی يم ...
 زما منزل زما په هر قدم له ما څخه نور هم ليرې ځي ...
 زما او ستا د وصال ستورۍ تر اووم اسمان هم هاخوا ځليږي ..
 زه او ته د کوم زړه داستان ريښتوني خوبې وصاله ستوري يو ...
 چې يو ځل بيا به بې وصاله فنا شو!!!!

دا څو کاله مې له خپل ذهن سره په دې دعوه وي.....
 چې زما انتظار بې هيڅه نه دی
 ته به خامخا راځي
 خیر دی د پيکي هغه مستانه وږم دې نښه راوليږه
 خیر دی له خپل ذهن سره مې له جنگ او دعوو خلاص کړه

زه دې د ښکلا د رنگينيوبقا غواړم ...
 زما زړه دې د سپيڅلې مينې اوږد او مقدس ژوند غواړي ..
 ستا په هکله هر خيال او فکر مې ستا پټ او خوښي غواړي
 نو ته پوه شه چې هره گړۍ مې په ياد يې
 او هره گړۍ دې لمانځم ...

.....
 چې اوس مې په ريښتياوو خلک ليوونی بولي.....
 !!!!!.....

ژوند دومره ښکلی دی لکه په شنه ځنگل چې باران وشي ...
خو زما سپیڅلې مینې ته مې د سترگو نظریې ...
ته چې نه یې زه به د ژوند ښکلا او تازگي څنگه وینم !!!???

گیتار په دروند او غمجن غږ راته وایي ..

....

زه پوهیږم چې گیتار زما په غم کې تر ما ډیر ژاړي ...
ما هغه په غیږ کې نیولی ...

...

...!!!

...

تل ستا د سپیڅلې مینې بقا غواړم ...

...

زه که په هر حال یم خو زما سپیڅلې مینه دې گل او گلزار وي -

...

زه به تر ما ښامه صبر وکړم او ما ته به یې کړم ...

خو زما سپیڅلې مینې ..

..

هغه څه چې تل یې زه ژپولی یم

...

...

اود تقدیر پرېکړي ...

...

اوس مې ژوند د مجبوریتونو رنگ اخیستی

ای زما سپیڅلې مینې!!!

...

.

.....! ځ

ته مې ولې په تورو سترگو کې

هغه یوازینی او سپیڅلې هیله یې چې

زړه دې راکړی

ځ!

!!!

آیا زه د سپیڅلې مینې په احترام کې ریښتونی پاتې شوی یم؟؟

نن مې سترگه نه رپيږي

نن مې سترگې سوځي ...

....

.....

!

ته به کله راجي؟

....

مې ډېرې نمبرې بدلې کړې

.....

چې زنگ راشي

لمړۍ نفر مې ته ذهن ته راجي

!

زه د باران هر شاخکی احساسوم ...

راځه ما سره په بارانه کې روان اوسه

.....

ګوندې لمدۀ شم او ته مې

هم احساس کړې!!!!

شپه په سړو ساوو تیره شوه ...

او سهار مې په سړو ساوو پیل شو

زه ستا له سپیڅلي مینې سره یوازې ژوند تیروم ..

...

...

زما د ژوند فلسفه څومره عجیبه ده ...

له چا پوښتنه وکړم؟

زما په اوږو ناستو فرښتوبه یوازې زما د خولې خبرې لېکلې وي ...

او که د خاموشۍ هم؟

خوڅه خبر!

ګرانې! دواړه وخت مې ستا نامه ډېره یاده کړې.....

دا څومره ښکلې جمله ده (زما ګرانې)

ددې جملې په هکله مې نن فکر وکړ

دا هغه یوازینۍ جمله ده چې زما له خولې څخه بې اختیاره وزي ...

او دا رښتیا هم د سپیڅلي مینې لومړۍ نښه هم ده ...

کله چې له ډیرې ژړا وروسته سړه ساه وباسم ...

ته پوهیږې څه کیږي؟

زما روح، زما حواس، زما احساس او زما زړه دومره سپیڅلي شي ...

لکه ستا د سترګو رڼې او ښکي ...

....

يوه پوښتنه ؟

د خپل فطرت سزا مې چا ته ورکړم...؟

څه مې چې خوښ دي هغه مې ځوروي او دردوي ولې...؟

له زړونو تر زړونو فاصلې ډيرې په اسانۍ رالندېدلې شي ...

او همدومره په اسانۍ اوږدېدلې شي ...

دا تجربه مې ستا د سترگو په مسکا او ژړا کې ومونده ..

هيڅوک هم نشته

....

(خاموشي غواړم ، مرگه نه راځي ؟)

زموږ تر مينځ اوږده فاصله د تقدير پريکړه وه ...

خو زموږ مينه له يو بل څخه پټه ساتل د چا پريکړه وه ???

ستا له سترگو هاخواه نړۍ څومره بيگانه ښکاري ...

زما سپيڅلې مينې ته مې د ژوند ښکلا يې ...

....

پخوا لاره بدله کړه.....

.... ÓæÇ

زه په داسې ځای کې يم..

...

...

....

د شور او د ښار....

.....

د خاموشي او تنهائي!!!

....

غېر او کړه.....

...

....

انتخاب کړم؟

په څه ډول؟

او څنگه

.....

.....

....

هماغه سپیڅلې مینه وه چې ستا له تگه وروسته

....

...

اوس هرڅه بدل شوي ...

هغه طبیعت چې ما به خوند ورڅخه اخیسته اوس هم شته ...

...

زما سپیڅلې مینې ته ډیره خوږه یې

...

د هغې له رازونو ډکې سترگې مې گوبنه ځایونو ته بیایي ..

سپیڅلې مینه یې د ژوند ریښتونې کیسې راته کوي ..

اود ستړي ژوند له بدرنگیو څخه مې فنا کوي ..

سپیڅلې مینه څومره ښه ده ...

...

وي چې ځینې یې په سپیڅلو پریښتو سپاري ..

اوله ځینو څخه یې بدرنگه زمانه وږي ...

ستا یادونه مې په باراني ورځ ډیر خوروي ..
ځکه ټول کاینات تازه اورنگین وي ...
یوازې زه اوزما زړه مې او غمگین یو ...

...

د هر ژوي په زړه کې ځانگړی ځای لري ..
کله چې دا هر څه تل پاتې شي سپیڅلې مینه ترینه جوړیږي ...
او دا هر څه بیا د زړه ټوله هسته نرمه ساتي ..
په پایله کې هر ژوي ته سپیڅلی حس ورکوي ...

د هغې له سپیڅلې مینې وروسته مې د زړه دروازه بنده ساتلې ..
نه غواړم څوک یې خلاصه کړي ...
ځکه !!!

هسې نه زړه مې د ژوند رنګ واخلي او بدل شي ...

سپیڅلي انسانان د ماشومانو په څیر زړونه لري ..
پاک گرځي ...

..

او پاکې او بڼکې تویوي ..

سپيڅلې مينه تور او سپين ته نه گوري...

...

بس هر څوک ژپولی شي...

!!!

...

...

لنډه کيسه::

.. IñI

...

سپيڅلي يادونه...

...

ستا سپيڅلي يادونه..

د انتظار سره سيلی.....

..

دا هرڅه.....

د يوې تل پاتې مينې انځور...

راځئ د ژوند تورې ورځې د ښو دوستانو په شتون رنگينې او ښکلې کړو

ما دې انځور ته کتل ...
په انځور کې دې بې وسي نغښتې وه ..
ما دې په انځور کې بې انتها مينه وليدله
زه يې ځانته ورغوښتلم ...
زموږ د خيال نړۍ څومره ازاده ده ...
ما دې له انځور نه په بې شرمۍ خوله واخيسته
ستا د سپيڅلې مينې په احترام بښنه غواړم

....

.....

.....

به راته په همدې ورځو کې
د ژوند د پای نامه کيږدي ..

.....

ستا له تگ وروسته مې
که ستا په اړه څه ليکل

خپلې کلنۍ خبرو تېر کې .
ټول کال مې بختور وچې په کې تاسره غږېدلی وم
وعده کوم چې همداسې به دا نور کلونه دلته ستا سپيڅلې مينه لمانځم ..

د چا د تېلفون په انتظار کې ډکې سترگې ویده شوي یاست...
ایا کله مو د چالیک میسج یا ایمیل ته شپه سبا کړې...
...

د چا د لاس نښه مو په زړه پوري ټینګه نیولې...
د سترگو اوښکې مو پټې پاکې کړې...
او، یا موله ملګروڅخه...

د ناروغۍ په بهانه ځان یوازیتوب ته سپارلی...
که دا هرڅه درسره شوي وي...
...!!!

سپېڅلې مینه کړې...

نن د سپېڅلو زړونو د اړیکو ورځ ده...

...

...

نن ورځ دې سپېڅلو زړونو ته ډېره ډېره مبارک وي...

که غواړئ هغه غوښتنې چې پوره کیدل یې ناشوني وي پوره کړئ....
د خیالونو نړۍ ته پنا یوسی...

.....

کله کله تر اوورنګونو زیا ته ښکلا ورکولی شي...

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library